

Begrundelse

BST-bidraget har forvredet forholdet mellem de offentlige og private arbejdsgivere. F.eks. skal hjemmeservicefirmaer, der bl.a. udfører hjemmeplejeopgaver for ældre, betale BST-bidrag også for det administrative personale, mens der ikke skal betales for det administrative personale, der er knyttet til den kommunale hjemmepleje.

Svar (29/3 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

På baggrund af en udtalelse fra arbejdsministeren kan jeg oplyse, at der under Arbejds miljørådet er nedsat en arbejdsgruppe til at behandle bl.a. dette spørgsmål.

Udvalget skal – i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 66, stk. 2 og 3, samt Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 323 af 19. maj 1993 om bedriftssundhedstjeneste, § 2 – tilvejebringe grundlaget for at vurdere spørgsmålet om det administrative personales forhold til BST.

I øvrigt henhører spørgsmålet under arbejdsministeren. Jeg agter derfor ikke at foretage mig yderligere i sagen.

Jeg kan endvidere henvise til arbejdsministerens skriftlige besvarelse af spørgsmål nr. S 572 af 6. januar 1995 stillet af Brian Mikkelsen (KF).

Spm. nr. S 1267

Til skatteministeren (23/3 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Kan ministeren redegøre for, hvilke foreninger, museer m.v. der ikke har opnået godkendelse i henhold til ligningslovens § 8 A efter stramningen af administrationspraksis, og kan ministeren endvidere oplyse, hvor stor besparelsen er i forhold til 1990 og 1991, hvor der var væsentlig flere foreninger, museer m.v., som var godkendt efter § 8 A?«

Begrundelse

Med virkning fra 1. januar 1992 er der sket en opstramning af administrationen af § 8 A. Det

medførte bl.a., at en forening, et museum eller lignende nu skal have 500 kontingentbetalende medlemmer for at opnå godkendelse. Konsekvensen er blevet, at en række små lokale foreninger, museer m.v. efter 1. januar 1992 ikke har kunnet opnå godkendelse, og dermed mister de både en indtægtskilde samt en anerkendelse af deres formål.

Op imod 500 foreninger, museer m.v. opnåede ikke godkendelse i kalenderåret 1992.

Svar (3/4 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter Ligningslovens § 8 A er der fradragsret inden for visse beløbsgrænser for gaver til foreninger, stiftelser og institutioner m.v., hvis midler anvendes i almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt øjemed til fordel for en større kreds af personer.

Om administrationen af lovbestemmelsen kan jeg oplyse, at med virkning fra 1. januar 1992 blev såvel maksimums- som minimumsgrænsen for fradragsberettigede gavebeløb hævet. Forhøjelsen af beløbsgrænsen var et led i finanslovsforliget for 1992. I denne forbindelse besluttede forligspartierne (V, KF, RV, CD, KRF og S) at anmode Ligningsrådet om at gennemgå listen over godkendte institutioner m.v. med henblik på en indskrænkning af denne samt overveje en opstramning af kravene til regnskaber m.v. for at forbedre kontrolmulighederne.

De ændrede retningslinjer for godkendelse, regnskaber og kontrol, der er udmøntet i TOLD og SKAT-cirkulære 1992-15 af 9. december 1992, er således en konsekvens af dette arbejde.

Jeg kan ikke udtale mig om hvilke konkrete foreninger, institutioner m.v. som har ansøgt, men ikke er blevet godkendt, herunder ikke har fået opretholdt en tidligere givet godkendelse. Jeg er her ligesom skattemyndighederne begrænset af de særlige tavshedsbestemmelser på skatteområdet.

Min forgænger redegjorde imidlertid i foråret 1994 over for Folketingets Skatteudvalg generelt for gennemgangen af de hidtil godkendte institutioner m.v. på baggrund af nye ansøgninger fra den enkelte institution m.v.

Heraf fremgik, at der blev skrevet til 1.743 hidtil godkendte institutioner m.v. 849 (49 pct.) institutioner m.v. fik opretholdt godkendelsen. 495 fik afslag, hvoraf 380 som følge af, at der overhovedet ikke var modtaget gaver. 399